Zencefilli Kek Saati

Yavuz DEMİRKIRAN

Zencefilli Kek Saati

Yavuz DEMİRKIRAN

Şeker Taşı adlı şirin köyde, en harika koku kasaba meydanından yayılıyordu. Bu koku, köyün ilk fırıncıları tarafından uzun zaman önce pişirilmiş dev bir zencefilli kek saatinden geliyordu. Saat her saat başı farklı ve nefis bir koku salıyordu: dokuzda tarçın, onda nane ve on birde sıcak çikolata. Şeker Taşı'nda herkes saati yalnızca kokulardan bilirdi.

Pippa, ailesinin fırınıyla meydanın hemen yanında yaşıyordu. Dokuz yaşındaydı; yay gibi siyah bukleleri iki topuz yapılmıştı ve hardal sarısı kazağının üzerinde kiraz kırmızısı bir önlük vardı. Saat çaldığında aralıklı dişleriyle gülümsemesi ortaya çıkardı. Bir sonraki kokuyu gelmeden tahmin etmeyi çok severdi. 'Vanilya!' diye bağırırdı ve saat vanilya kokusu salardı.

On bir yaşında, uzun ve sıska olan Tobi de fırında çalışıyordu. Kolları unlu, turkuaz bir fırıncı ceketi ve minik tornavidalarla dolu bir alet kemeri vardı. Sıcak bir fırına eğildiğinde yuvarlak yeşil gözlükleri buğulanırdı. Pippa ve Tobi en iyi arkadaşlardı ve Şeker Taşı'nın en genç fırıncılarıydılar. Zencefilli kek saati kadar harika bir şey yapmayı hayal ediyorlardı.

Kış festivaline sadece üç gün kalmıştı. Herkes kâğıttan kar taneleri asmak ve şekerli ışıklar dizmekle meşguldü. Zencefilli kek saati her şeyin merkezi olacak ve bütün kutlama boyunca zencefil ve muskat kokuları salacaktı. Pippa ve Tobi, köyün en yaşlı fırıncısı olan Bisküvi Nine'ye dev bir festival hamuru karıştırmasında yardım ediyorlardı.

Bisküvi Nine kısa ve tombuldu; gümüş beyazı saçları örgülü bir taç gibiydi ve unlu önlüğünün üzerinde lavanta rengi bir şal vardı. Hamuru şeker kamışı bastonuyla karıştırıyor ve saatle ilgili hikâyeler anlatıyordu. 'Uzun zaman önce, ilk fırıncılar hiç durmasın diye dişlilerini şekerle doldurmuşlar,' dedi. 'Ama her saatin biraz bakıma ihtiyacı vardır.'

Aniden saat garip bir ses çıkardı. Tak! Vınnn... durdu. Akreple yelkovan saat ikide dondu ve hiçbir koku yayılmadı. Köy sessizliğe gömüldü. İnsanlar etrafına toplandı, fısıldaşıp endişelendi. 'Festivalin saate ihtiyacı var!' diye bağırdı belediye başkanı. Pippa ve Tobi birbirlerine baktılar. 'Onu tamir etmeliyiz,' dedi Pippa, ela gözleri parlayarak.

Saatin tabanına koştular ve küçük bir kapı buldular. Tobi bir tornavida çıkarıp kapıyı nazikçe açtı. İçeride şekerli dişliler yapış yapış olmuş ve sıkışmıştı. 'Şeker sertleşmiş,' dedi Tobi, rengârenk çarkları incelerken. 'Onları temizleyip yeniden ayarlamalıyız.' Pippa başını salladı. 'O zaman yapalım. Ama tepeye nasıl ulaşacağız?'

Tam o sırada bir gölgeden incecik bir ses ciyakladı. 'Kim benim saatime girmeye cesaret ediyor?' Bir avuçtan büyük olmayan, canlı bir zencefilli kek adam olan Bay Kırıntı ortaya çıktı. Kıvrımlı kremalı saçları, jöle şekerden düğme gözleri ve nane çizgili bir papyonu vardı. Krema gülümsemesi çatlamıştı ama sesi huysuzdu. 'Ben bu saatin bekçisiyim. Onu yalnızca layık olanlar tamir edebilir.'

Pippa ve Tobi kendilerini kibarca tanıttılar. Bay Kırıntı burnunu çekti. 'Pekâlâ. Ama testimi geçmelisiniz. Saatte saklı üç altın şeker anahtarı bulun. Ancak o zaman ana dişliye ulaşabilirsiniz.' Onlara kurdeleyle bağlı minyatür bir pirinç anahtar verdi. 'Bu ilkiniz. Diğerleri yukarıda.' Şekerden borulardan oluşan bir labirenti işaret etti.

Pippa saatin içine tırmandı, Tobi dişlileri inceledi. 'Şu karamel çarkında bir anahtar görüyorum!' diye seslendi. Tobi cımbızla anahtarı çıkardı. 'Bir tane daha,' dedi. Onu bir meyan kökü yayına sıkışmış halde buldular. Artık üç anahtarın hepsi onlardaydı. Bay Kırıntı başını salladı. 'İyi birlikte çalışıyorsunuz. Ama ana dişli hâlâ sıkışmış.'

Bu arada Bisküvi Nine köyü harekete geçirdi. 'Herkes, sıcak su ve temiz bezler getirin!' diye seslendi, şeker kamışı bastonunu sallayarak. Köylüler bir sıra oluşturup malzemeleri saate uzattılar. Kimi merdiven, kimi fener getirdi. Bütün topluluk, geleneklerini kurtarmak için hevesle bir araya geldi. Pippa ve Tobi içlerinde sıcacık bir his duydu.

Köyün yardımıyla Pippa ve Tobi yapışkan dişlileri temizledi. Bay Kırıntı izledi, jöle şekerden gözleri yumuşadı. 'Testi geçtiniz,' dedi. 'Şimdi ana yayı kurmak için anahtarları kullanın.' Pippa ilk anahtarı, Tobi ikincisini çevirdi ve birlikte üçüncüsünü çevirdiler. Saat titredi, sonra tik tak etmeye başladı.

Akreple yelkovan yeniden hareket etti! Saat üçü çaldı ve havayı bir zencefilli kek kokusu doldurdu. Köy sevinçle bağırdı. Bay Kırıntı küçük bir dans yaptı, kremalı saçları döndü. 'Aferin, genç fırıncılar!' diye bağırdı. 'Saati de festivali de kurtardınız.' Pippa ve Tobi sırıttı, yüzleri şeker ve unla kaplıydı.

Kış festivali en tatlı kokularla başladı. Zencefilli kek saati her saat başı tarçın, muskat ve bal kokusu saldı. İnsanlar dans edip şarkı söyledi ve Bisküvi Nine sıcak kurabiyeler dağıttı. Bay Kırıntı, minik bir parti şapkası takmış halde saatin kenarında oturdu. 'Gelenekler paylaşıldığında en güzeldir,' dedi ve herkes onayladı.

O günden sonra Pippa ve Tobi saatin resmî bakıcıları oldular. Bay Kırıntı'nın gözetiminde her hafta şekerli dişlileri kontrol ettiler. Köy, gelenekleri yaşatmanın takım çalışması ve sevgi gerektirdiğini öğrendi. Ve saat her saat başı bunu onlara hatırlatarak Şeker Taşı'nı nefis kokular ve mutlu kalplerle doldurdu.

Festival sona ererken Pippa ve Tobi saatin yanında durup meydanın üzerinde parıldayan yıldızları izlediler. 'Herkesin yardımı olmasaydı bunu başaramazdık,' dedi Pippa. Tobi gözlüklerini düzelterek başını salladı. 'Sır bu işte,' dedi. 'Gelenekler bizi bir araya getirir.' Ve zencefilli kek saati köyün kalbinde, tatlı ve düzenli, tik tak etmeye devam etti.